BU SAYIDA:
Köpek Balığı
(HİKÂYE)
ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
Sayı:
55
75
Krş.

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

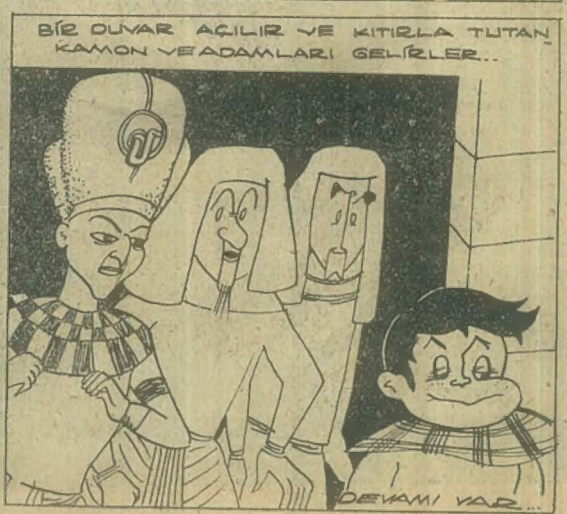

Kapaktaki resmin hikâyesi

Köpek Balığı

YAZAN: K. TUĞCU

BELİ iki kat olmuş, başı titrek, dizleri romatizmalı Kaptan Baba yalısının rıhtımında kahvesini içerken balıkçılar ağdan çıkan bir köpek balığını ona getirmişlerdi.

Ömrünün uzun yıllarını kaptanlıkta ve uzak seferlerde harcamış olan adamcağız:

— Seni hınzır seni! dedi.

Genç balıkçılar rıhtımda, ihtiyar kaptanın önünde yere çömelmiş ablığı seyrederken soruyorlardı:

— Bu canavar balık yan dönüp de öyle kaparmış insanı, aslı var mı Kaptan Baba?

— Öyledir o hınzırın huyu öyledir, dedi. Ama bunun sebebi alt çenesinin geride olmasıdır. Doğrudan saldırırsa burnu daha evvel değer, kapmasına mâni olur.

— Arapları yemezmiş öyle mi?

— Renk körlüğü varmış derler. Pek koyu renkleri göremezmiş. Ama şu çıkası gözler yok mu, bir yerde kıstırdığı zaman âdeta alay eder. Bir kere göz göze geldi mi hemen kötü niyetini anlatır.

Genç balıkçılardan biri:

— Kaptan Baba be, dedi. Ne olur, başına gelen bir olayı anlatsana.

İhtiyar kaptan gülümsedi:

— Zaten bu yezitlerle kaç defa çatıştıysam hepsi aklıma geldi şimdi, dedi. Bir tarihte Okyanustaydık. Yerini bulup söyliyemiyeceğim. Ama kullandığım şilep fırtınadan epeyce hırpalanmış, dümen kopmuş, geminin baş ambarı su almıştı. Akıntı bizi demirlediğimiz kıyıdan yavaş yavaş açıyor, bize demir taratıyordu. Kıyı yarım mile yakın. Daha yakınlarda birkaç kayalık var. Bizim ikinciye seslendim:

— Oğlum, bir gemiciyi yollayıp şu kayalardan birine çıma bağlat!

Dediğimi yaptı. Zaten teknede bir tek sandal kalmıştı. Yediğimiz fırtına güvertede ne var ne yok süpürüp götürürken sandalın birini de unutmamıştı. Genç bir gemici çımayı aldı, küreklere asıldı, bizden şöyle yüz metre ya açıldı ya açılmadı, gemiden onu seyredenler bağırmağa başladılar:

— Köpek balıkları, Halil'e saldırıyorlar.

Ben de baktım. Bir de ne göreyim, sürüsüne bereket. Sandalın etrafını almışlar, içindeki oğlancığı sıcak sıcak, taze taze midelerine indirmek için ne yapacaklarını bilmiyorlar. Artık var kuvvetiyle sandala kuyruk çarpan mı dersin, yoksa yarı beline kadar sudan uğrayıp sandalın içine atlamağa çalışan mı?

Balıkçılar dillerini yutmuş gibi ihtiyarın ağzına bakıyorlardı. O hiç de telâş etmeden anlatıyordu.

— Sandalı geri alın be! diye bağırdım. İkinci kaptan tıkanır gibi oldu:

— Baba, ince ipi koparmışlar, dedi.

Hınzır balıklar, kayığın peşi sıra yavaş yavaş koyuverilen ince ipi koparmışlardı. Artık Halil'i geri çekemiyorduk. Oğlan korkudan sandalın ortasına çökmüş, ne yapacağını bilemiyor.

— Halil, evlâdım, bırakma kendini, diye bağırdım.

Çocuk korktuğuna utandı. Ucu kancalı gönderi kaptığı gibi hınzırlardan birinin gözne ver etti. Denizin ortasını kıpkırmızı kesildiğini uzaktan bile gördük. Bizim gemiciler arasında bir eski asker vardı. Gözünün gördüğünü vurur. Halilcağız kürek palalariyle, gönderle yakınına geleni kafasından, gözünden yaralarekn bizim ihtiyar da mavzeri aldı eline. Kafasını sudan çıkarana bastı kurşunu. «Aman Halil'i vurmayasın çavuş» diyordum. «Çocuk musun sen baba?» diyordu bana. Lâfı uzatmıyayım bir iki balık çavuşun kurşuniyle haklanınca ötekiler bu geberenlerin başına üşüştüler. Halil de paçayı kurtardı. Güverteye aldığımız zaman sapsarıydı. Şaka ettim. «Bir can için bu kadar korkulur mu be çocuk?» Oğlancık: «Canımdan korkmadım beybaba, öfkelenmiş insan gibi bakıyor insana bu domuzların gözleri insana» dedi.

Balıkçılardan biri sordu:

— Sonra ne yaptınız, o sıkıntıdan nasıl kurtuldunuz Kaptan Baba?

İhtiyar hiddetlendi:

— Sorduğun şeye bak. Bir çaresini bulup kurtulmuşuk işte. Kurtulmasaydık sana kim anlatacaktı bunu!...

Bir de ne göreyim! Bir sürü köpek balığı sandalın etrafını sarmış...

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA:
— 14 —

— Niçin kabul etmesinler yüzbaşım?... Tanrı misafiri her Türk köylüsü seve seve evine kabul eder. Üstelik siz sadece Tanrı misafiri değil, vatanımızı düşmanlardan kurtarmak için döğüşe hazırlanan kahramanlarsınız...

Orhan atıldı:

— Allahını seversen böyle konuşma hemşire, dedi. Daha birşeyler başarmadan bizi ikide bir kahraman yapıyorsun... Dur bakalım hele... Yapacak çok işlerimiz var... Döğüşelim, düşmanları vatanımızdan kovalım da, ondan sonra...

Kudret lâfı değiştirdi:

— Demek, ayrı ayrı yerleşmemiz mümkün olacak... Bundan sonra yapacağımız işler hayli çetin... Herbirimiz ayrı ayrı, kıyafet değiştirip, civar köylere gidecek ve «Kuvayı Milliye» ruhunu herkese aşılıyacağız... Yani bir nevi hepimiz ayrı ayrı birer çete kurup, düşmanların içinde düşmanla savaşa başlıyacağız. Bir yandan Mustafa Kemal, Anadolu'da topladığı askerlerle teşkilât kurup muharebeye hazırlanırken, biz de düşmanın içinde, düşmanla savaşacağız... Onlar dışardan biz içerden Allahın emriyle, düşmanın işini çabuk bitiririz... Yapılacak işlerin teferruatını sonra hepinize ayrı ayrı bildiririm. Şimdi, son parolamızı hep birlikte söyliyelim.

Kudret ayağa kalkınca, hepsi de onu takip ettiler. Dört arkadaş aynı anda vatan şairi Namık Kemal'in şiirini okudular:

«Yara nişandır tenine erlerin,
Mevt ise son rütbesidir askerin.
Altı da bir, üstü te birdir yerin.
Arş yiğitler vatan imdadına...»

İŞLER TIKIRINDA GİDİYOR

IV

Orhan'la Fethi, iki ayrı eve yerleştirildikten sonra Kudret hemen harekete geçti.

Akşam olup da ortalık kararadı mı, üç arkadaş bazan birinin, bazan diğerinin evinde toplanıp, o gün başardıkları işleri birbirlerine anlatıyorlar, Kudret de başarılarını bir rapor halinde Kuvayı Milliye teşkilâtının merkez idaresine yolluyordu.

Kudret'in vazifesi düşman işgali altındaki Türkleri gizliden gizliye silâhlandırmak ve teşkilâtlandırmaktı. Dağlarda çete teşkilâtları kurmak da vazifesinin en başında geliyordu.

Bir gün Kezban sormuştu:

— Biz ne zaman dağa çıkıp bir çete kuracağız yüzbaşım?

— Buradaki vazifemiz bitince?

— Daha ne kadar sürer?

— Bir hafta, bilemedin on gün...

— Demek bu kadar yakın...

— Elbette...

— Bilseniz yüzbaşım, dağa çıkıp düşmanlara karşı savaşmayı o kadar istiyorum ki...

— Ama sen kızsın... Senin dağda tek başına bir sürü erkeğin arasında kalman doğru mu?

— Niçin olmasın yüzbaşım? Yoksa beni beraberinizde götürmiyecek misiniz?

Kezban'ın konuşurken sesi kısılmıştı. Nerdeyse ağlıyacaktı.

Kudret, eliyle çenesini yukarı kaldırarak, hafif ıslanmış gözlerine baktı.

— Ama sen müstesnasın... Sen de bizimle birlikte dağa çıkacaksın...

Kezban birden o kadar büyük bir sevince kapıldı ki, Kudret'in boynuna sarılarak yanağından öptü. Sonra yaptığı çocukluğa kendisi de utandı.

— Affedersiniz Kudret Ağabey... Birden o kadar...

Sesini kısan heyecanı, Kezban'ı küçük çocuklara benzetmişti. Kudret, eliyle Kezban'ın sırtını okşıyarak:

— Heyecanını ve sevincini anlıyor, seninle gurur duyuyorum Kezban...

⁂

Beklenen gün gelip çatmıştı.

O sabah, üç arkadaş, Kudret'in kaldığı evde buluştular. Çok şükür, o güne kadar hiç bir aksilik olmamıştı.

— Bundan sonra yapacağımız işler hayli çetin...

Kudret Canveren köyünde silâh tutabilen kadın, erkek genç ihtiyar, herkesi düşmana karşı savaşmak için teşkilâtlandırmış ve civardaki bütün köyleri de milli mücadeleye katmıştı. Ayrıca, üç çete teşkilâtı kurmuş, hepsinin yerini, miktarını, tâyin etmişti.

Orhan'la Fethi de, Kudret'in verdiği direktif dahilinde bütün civar köyleri dolaşmışlar, teker teker köylülerle konuşup kuvayı milliye ruhunu herkese yaymışlardı.

Kudret, o ana kadar arkadaşlarına bundan sonraki çete harekâtında alacakları vazifeleri söylememişti.

Kudret, Orhan ve Fethi'nin gayretlerini övdükten sonra:

— Biliyorsunuz ki, çalışmalarımız sonunda üç çete kurmuş bulunuyoruz, dedi. Bu çetelerin başına geçecek olanları da açıklamak zamanı geldi artık. Canveren Çetesinin başında ben olacağım. Benim muavinim de Kezban... Kurt Çetesinin başında Mülâzım Orhan ve Oba Çetesinin başında Fethi Çavuş... Çetenin bulunduğu yerleri biliyorsunuz. Hepimiz de Bozdağın yamaçlarında vazife göreceğiz ve habercilerimizle daima birbirlerimizle irtibat kuracağız. Yapacağımız işler şimdi vereceğim talimatta yazılıdır. Bu arada muhterem ninemize de mühim bir vazife veriyoruz. Şayet birbirimize haber ulaştıramıyacak hale düşersek, o zaman sevgili ninemize vaziyeti bildireceğiz... Tehlike anında vereceğimiz parolayı biliyorsunuz.

Kezban kendisini tutamıyarak birden yüksek sesle:

— «Dağ başını duman almış!» diye bağırdı.

Kudret Kezban'a bakıp gülümsedi:

— Ne kadar heyecanlısın Kezban... Unutma ki, düşman işgali altındayız... Çok ihtiyatlı konuşmalıyız...

Kezban'ın utancından yüzü kızarmıştı:

— Affedersiniz yüzbaşım...

Kudret arkadaşlarına döndü. Hepsinin de bakışlarında azimli bir ifade okunuyordu. Sağ tarafta, köşedeki minderde oturan nine, gizliyemediği gözyaşlarını başörtüsüyle silmeğe çalışıyordu.

Torununun ve evlâdı saydığı üç yiğitin evden ayrılmasına çok dokunmuştu.

Kezban, ninesinin ağladığını görünce yanına gitti ve boynuna sarılarak:

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'tan hikâyeler

HIRSIZ VE ÇOCUK

Bir çocuk kuyunun başına oturmuş ağlıyordu. Tam o sırada oraya gelen hırsız, çocuğa neden ağladığını sordu. Çocuk elindeki ipi gösterdi, ipin ucundaki tasın kuyuya düştüğünü söyledi. Hırsız tası kendisine saklamayı düşünerek, elbiselerini çıkardı ve kuyuya indi. Kuyunun içinde bir müddet tası aradı, bulamayınca yukarı çıktı. Fakat yukarıda ne çocuğu, ne de eşyalarını buldu. O gün çaldığı bütün kıymetli gümüş eşyalar ortadan kaybolmuştu.

KÖTÜNÜN HAKKINDAN YİNE KÖTÜ GELİR.

HIRSIZ VE KÖPEK

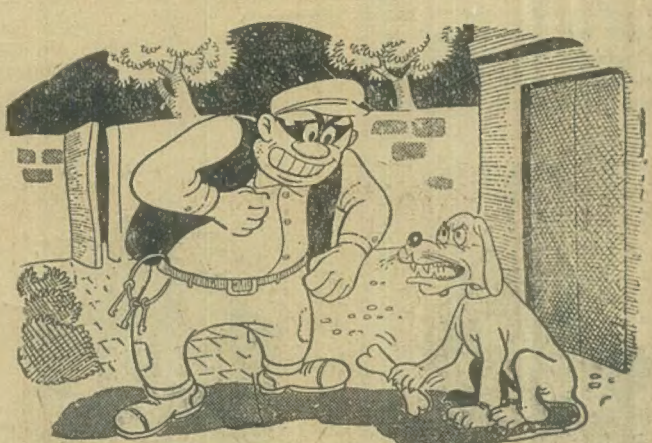

Bir evi soymağa gelen bir hırsız bir köpeğin avaz avaz havlaması üzerine korktu. Köpeği kandırmak için önüne kocaman bir kemik parçası attı. Fakat köpek:

— Hayır, istemem. Kemiğin senin olsun. diye hırsızı reddetti. Kendimi ve efendimi bir kemik parçası için satamam. Sen efendimi mahvettikten sonra bel kim besleyecek?

DOĞRULUK EN İYİ YOLDUR. HİÇBİR ZAMAN DOĞRULUKTAN ŞAŞMAYINIZ.

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Yabancı Okul Modası

YAZAN: SADIK ÖVET

SON yıllarda, yabancı okullara karşı okadar istek arttı ki, daha ilk ve ortaokulu bitirmek üzere olan bazı arkadaşlarınızın anne-babaları yıl içinde, bu yabancı okulların kapılarına gidip çocuklarının kayıtlarını yaptırmağa çalışıyorlar. Sanki yabancı dil yalnız yabancı okulda öğrenilirmiş gibi bir düşünce ortalığı sarıyor. Bu okullar da bu sebepten övünüyorlar. Halbuki Türk müdür ve öğretmenlerinin idaresi altında, gene yabancı öğretmenlerin bulunduğu yeni yeni açılmış okadar güzel, işi sıkı tutan, çalışan okullar var ki, hem başarıları, hem terbiyemiz, hem de okul masrafının bu günün geçinme şartlarına uygun olmasından, artık o heves edilen, yerlerden üstün durumda görünüyorlar. Kendilerine isim yaptıklarını zanneden yabancı okullara girerken, evvelce gene kendilerinin seçtiği öğrencilerin ne olduğunu biliyor musunuz? Kaç kişiye ne öğrettiklerini düşündünüz mü? Ben, öyle bir yer tanıyorum ki, hazırlık sınıfına aldığı doksan öğrenciden bugün bulundukları sınıfta ancak yirmibeş kişi okumaktadır. Birkaç gün sonra ve bir iki yıl içinde bunlardan on onbeş kişinin eleneceğini hesap edersek, demek doksan kişiden geriye beş-on öğrenci diploma alabilecektir. Ötekiler ise falan maddeden veya çeşitli bahanelerle okuldan uzaklaştırılmışlardır. Okuldan çıkarma metodlarından birisi de: Sınıfta kaldın, fakat okuldan çıkarsan sana sınıf geçti diye tasdikname veririz, şeklinde de olur. Akıllarına koydular mı, ne yapar, yapar okadar yıl uğraşan öğrenciyi okulundan, arkadaşlarından ayırarak ümidini söndürürler. Zaten o gibi yerlere devam eden arkadaşlarınız yalnız sınıflarındaki çalışmalarile değil, aldıkları hususî derslerle de yerlerinde tutunmağa çalışmaktadırlar. Meselâ, müzik dersinden kırık numara veriien bir öğrenci, kendi öğretmeninden, hususî ders almak suretile, sınıf geçmiş olabilir. Halbuki bu gibi yabancı okullar, kendi memleketlerinin buradaki kültür mümessilleri olmaları, kendilerini sevdirmeleri icap ederken, bu gibi hareketlerle haksızlıklara uğrattıkları arkadaşlarınızın bağlı oldukları ailelerin derin kırgınlıklarını kazanmakla üzerlerine düşen ödevleri yapamamaktadırlar.

Sınıflara; öğretmen olarak yetişmeyen, Türkiye'yi görüvereyim, hem de para biriktiririm, bu arada öğretmenlik yaparım düşüncesile girenler de vardır. Bir sporcunun herhangi bir dersi okuttuğu işitilmiştir. Tabii bu gibilerden lisan öğrenmek geç ve güç olmaktadır.

Lisan dersi öğretilirken bu arada bir sömestir bir sınıfta lisan dersinde İncil'den parçalar okutulmuş, bu kadarla kalınmayıp imtihanlarda gene İncil'den sorular sorulduğu duyulmuştur. Öğrencilerin dinî geleneklerine karıştıkları gene son aylarda gazetelerde okuduklarımız arasındadır.

Bunlardan başka bazılarının terbiye sistemleri bize uymamaktadır. Millî terbiyemiz, sosyal terbiyemiz, okul terbiyemizde de ayrılıklar vardır. Meselâ öğretmenle öğrenci arasında sevgi ve saygı açıklığı olmasına alışılmış iken bir okulun yılın belli bir gününde, öğrenciler tarafından öğretmenin başından aşağı tencerelerle bulaşık sularının dökülmesi, muziplik olsun diye elbiselerini badana boyasile boyanması, gene öğretmeni eşek arabasına bindirip alaya alınması, su hortumlarile ıslatılması, buna benzer eğlencelerin bizim terbiyemize uymadığını meydana çıkarmaktadır. Bunları yapanların o yıla kadar çektikleri zahmetlerin en güzel karşılığı bir hediye olarak öğretmenlerine sunduklarını hatırımıza getirmektedir. Islık çalarak, yakapaça bir tarafta, teneffüste de olsa, bir okul dierktörünün karşısında istifini bozmayan bir öğrenci terbiyesini de kafamız almamaktadır.

Bir lisan, bir insan diyoruz. Peki, bize lâzım olan lisanı nerede öğrenelim? Mademki paranız var. O halde; öğrencilerinin yetiştirilmesine canla başla çalışan okullara gitmelisiniz. Kendilerini naza çeken ve bir öğrenci mezbahasından, kuru bir isimden başka bir yer olmayan yerlere karşı siz de isteksiz olunuz. Onları daha fazla şımartmamak için yanlarına uğramayınız. Böyle yerlerde okuyan arkadaşlarınızın ailelerine, memnun olup olmadıklarını sorunuz. Hele oralara ümitle girip birer bahane ile uzaklaştırılmış olanları tanıyorsanız, muhakkak onlara sormadıkan sonra karar veriniz. Öğretmenlerinizle de danışmayı ihmal etmeyiniz.

Öğretmenleri boyamak, başlarından aşağı bulaşık suları dökmek vs.

Şeytan Çekici

HİKÂYE

VAKTİYLE bir adamın üç oğlu vardı. Oğullarının en büyüğü ile ortancacı aptal olduğu kadar fena kalbli insanlardı. En küçüğü ise keskin zekâlı ve temiz yürekli bir delikanlı idi. Daima kurnazca davrandığından kendisine «Şeytançekici» ismini takmışlardı.

Bir gün de üç kardeş, kendilerine bir iş bulmak için yola çıktılar. Az gittiler, uz gittiler, nihayet bir sarayın önünde durdular. En büyükleri başını sallıyarak:

— Herhalde bu sarayın içinde yaşamak çok tatlı birşeydir, diye mırıldandı.

Üçü birden içeriye girdiler, sarayın zengin sahibinin karşısına çıktılar.

Zengin:

— Ne istiyorsunuz? diye sordu.

Büyük kardeş:

— Bu güzel sarayda kalıp size hizmet etmek isterim, dedi.

Ortanca:

— Ben de aynı fikirdeyim, diye ilâve etti.

Küçük:

— Siz benim hakkımda neyi uygun görüyorsanız, onu kabul etmek niyetindeyim, cevabını verdi.

Zengin adam yanında duran kâhyasına dönerek:

— Şu iki delikanlıyı ahır dairesine götürsünler, diye emir verdi. Küçüğe gelince, ona güzel bir kat elbise ile en güzel odalarımdan birisini ona verin.

İki kardeş o günden sonra en küçüklerine düşman oldular ve bir yolunu bulup onu zenginin gözünden düşürmeğe karar verdiler. Bir gün sarayın en güzel avizesini kırdılar ve ikisi bir olup kabahati Şeytançekicinin üzerine attılar. Başka bir gün, Şeytançekicinin atını kaçırdılar ve bir dağa götürdüler. Fakat ne yaptılarsa muvaffak olamadılar. Çünkü ona zenginin itimadı fazla idi.

O civarda namlı bir haydut vardı. Bir gün iki kardeş bir olup zenginin karşısına çıktılar:

— Haberiniz var mı? dediler. Sizin kızınızı bir haydut kaçırdı. Hayduda atı veren ve yol gösteren de Şeytançekicidir.

Zengin adam küplere bindi. Canı gibi sevdiği kızı haydut tarafından kaçırılsın, hem de buna evlâdı gibi sevdiği Şeytançekici sebep olsun.

Hemen delikanlıyı yanına çağırdı:

— Hain, dedi. Haydutlarla beraber bir olup kızımı kaçırmışsınız. Derhal şimdi gidip bulacaksın. Kızımı sağ salim getirmezsen boynunu koparta-cağım.

Şeytançekici işin nereden geldiğini anlamakta gecikmedi. Kızı kaçırtan kardeşleri, kendisini kabahatli göstermişlerdi.

Hemen silâhını omuza alıp yola düzüldü. İki ay, bütün o civarı karış karış gezdikten sonra kızı bir kulübede buldu. Fakat kız açlıktan ve soğuktan bitkin bir haldeydi.

Şimdi Şeytançekciinin vaziyeti müşkülleşmişti. Eğer haydudu yakalayamazsa, işin hakikati anlaşılamıyacak ve kızın bu hale gelmesine kendisinin sebep olduğu neticesi çıkacaktı. Kızı saraya bıraktıktan sonra yola çıktı. Haydudu mutlaka ele geçirecek ve saraya getirerek hakikati itiraf ettirecekti.

Bu defa Şeytançekici ihtiyar bir adam kıyafetine girdi ve bir araba ile haydudun karargâhının bulunduğu yere gitti. Haydut kendisini görünce:

— Buralarda ne arıyorsun ihtiyar? diye sordu.

— Size mühim birşey haber vermeğe geldim. O büyük sarayda bulunan Şeytançekicini biliyor musunuz? Kızı sakladığınız kulübeden alan, işlerinizi bozan hep odur. Onu tutup size getirirsem ne verirsiniz?

— Bir kese altın!

— Pekâlâ, kabul. Bakın, şu arabadaki fıçıyı onun için hazırladım.

— Ya?!

— Fakat o güçlü kuvvetli bir adamdır. Fıçıyı kırar diye korkuyorum. Siz de kuvvette ondan geri kalmazsınız. Fıçının içine bir girseniz de tecrübe etsek.

Haydut Şeytançekicinin bu hilesinin farkına varmamıştı. Hemen fıçının içine girdi. Şeytançekici de kapağı üzerine iyice kapadıktan sonra arabaya bindi, yola düzüldü.

Zengin, hiç akla gelmedik bir şekilde, haydudun ele geçtiğini görünce, sevincinden Şeytançekicinin alnından öptü.

Şeytançekiciyle, kısa bir zamanda iyileşen kızını evlendirdi; sarayın idaresini de akıllı ve doğru damadına verdi.

Şeytançekici kızı bir kulübede buldu.

TÜRK medeniyetleri

HALICILIK

BÜTÜN dünyada büyük bir hızla ilerliyen yeni tarih araştırmaları ve çalışmaları dünkü tarihi baştanbaşa değiştirmeğe başladı. Öyle ki artık eski tarihlere inanımız kalmadı. Çünkü her yeni tarih çalışması eski tarihin büyük yanlışlarını ortaya koyuyor.

Eski tarih halıcılığı İran, Hint ve Mısır medeniyet eseri olarak göstermekte idi. Fakat son zamanlarda Orta Asya'da yapılan kazılarda toprak altından çıkarılan yazılar ve resimlerden halıyı yapan ustanın hangi ülkede doğduğu ve hangi milletten olduğu doğru ve canlı olarak anlaşılmıştır.

Arkeoloji bilginleri yaptıkları araştırma ve incelemelerle bütün ilk medeniyet eserleri gibi halıcılığın da Orta Asya'da büyük bir medeniyet kuran Türk milletinin eseri olduğunu meydana çıkarmışlardır.

Bilginlerin tetkiklerine ve ortaya çıkarılan belgelere göre Türklerin bu medeniyeti bugünden tam onbir bin yıl önce Orta Asya'daki anayurdumuzda kurulmuştur. Hattâ bu büyük Türk medeniyeti zamanımızdan yedi bin yıl önce oldukça ilerlemiş ve ihtiyarlamıştı.

Tarih derslerimizde de okuduğumuz gibi sonraları anayurtta kuraklığın başlaması ve iklim şartlarının değişmesi ile göçler başlamış ve bu eski Türk medeniyeti Hinde, Çin'e ve Ön Asya yolile Avrupa'ya götürülmüştü.

Orta Asya'nın bu büyük medeniyeti tetkik edilince (yazı, endüstri, hekimlik, dokumacılık, halıcılık, ipekçilik) ve daha birçok tecim, fen ve endüstri medeniyetlerinin çok ilerlemiş olduğu görülür.

Halının Orta Asya'da nasıl ve ne vakiy bulunduğu, kullanıldığı üzerinde hem efsane, hem de canlı ve hakikî tarih belgeleri vardır.

Sibirya Türkleri arasından toplanan Türk tarihî masalları arasında Türklerde halıcılığın nasıl başladığını gösteren şu masal çok dikkate değer:

(Orta Asya'da ilk defa hükûmet kuran Türklerin birinci hakanları gökyüzüne çıkarak milletini oradan kontrol etmek hevesine düşmüş. Ozamanın ustaları hakanlarının bu isteğini yerine getirebilmek için hemen çalışmaya başlamışlar; birçok uğraşmalardan sonra çok süslü, güzel bir halı yapmışlardır.

İlk Türk hakanı bu halının üzerine oturarak göğe çıkmış ve isteğine kavuşmuş.)

Bu gerçekten bir masal, hem de sihirli halı masalının aslı olacak... Fakat şu var ki, bu masal ile biz bugünden on bin yıl kadar önce yaşamış olan Orta Asya'daki ataların halıyı kullandıklarını anlamış oluyoruz.

Bugün elde edilen hakikî tarih belgelerine göre ilk halı daha yazı bulunmadan çok önce, bugünden en az onbin yıl önce Orta Asya Türkleri tarafından yapılmıştır.

Türkler, ilk zamanlarda bitkilerden yaptıkları iplerle halıları dokuyorlardı. Sonra, bu otlardan yapılan halılar okadar güzel yapılmıştı ki; bugün bunların bir eşi daha yapılamıyor. Hem düşününüz ki ozamanlarda bugünkü gibi modern ve ileri dokuma araçları, iğneleri yoktu. Ancak kuşların, balıkların kemiklerini, bambo ağacının sert filnzlerini dikkatle yontarak, sivrilterek iğneler, tığlar yapıyor ve bu ilk âletlerde halılarını dokuyorlardı.

Bu eski Türk medeniyeti pek çabuk ilerlemiş ve ilk zamanlarda otlardan, bitkilerden yapılan halıların yerine, yün, ipek ipliklerle halılar yapılmağa başlanmıştır.

Yukarda da söylediğimiz gibi halıcılık medeniyeti sonradan Türk akınları, göçleri ile doğuya, batıya, güneye ve kuzeye yayılmıştır. Halıcılık atalarımızın büyük bir medeniyet eseridir. Eski tarihin dediği gibi ne Mısırlıların, ne Hintlilerin ve ne de İranlıların eserleri değildir.

Hayvanlar Alemi

ÜÇ BOYNUZLU GRAZERLER

Bundan 10 milyon yıl önce Kuzey Amerika'da meydana çıkan üç boynuzlu grazerler kısa kuyruklu, fakat çok uzun bacaklı mahlûklardı. Müthiş bir süratleri vardı ve ot yiyerek yaşarlardı. Boynuzlarından ikisi burunlarının üstünde, diğeri ise kafalarının tepesindeydi. Bu yaratıkların uzun bir tekâmül devresi geçirdikten sonra, bugünkü antilopları meydana getirdikleri zannedilmektedir.

Grazerlerin vücutlarında kıllar da vardı. Bu kıllar, yer yer iki üç parmak iriliğinde olur, bazan da aksine minikleşirdi. Müthiş bir koku alma kabiliyetleri vardı. Uzun bacakları sayesinde düşmanın elinden kolaylıkla kurtulurlar, gerektiği zaman başka diyarlara da göç ederlerdi. Boynuzlarını sadece kendilerini savunmak için kullanırlardı. İçlerinde 8 metre iriliğinde olanların fosillerine hâlâ rastlanabilmektedir. Antiloplardan farkları, iri ve boynuzlu oluşlarıdır.

UZUN BOYUNLU DEVELER

15 milyon yıl önce, Kuzey Amerika'da yaşayan ve şimdi «Uzun boyunlu deve» diye isimlendirilen bu hayvanlar, bize zürafaları hatırlatmaktadır. Bunların boyunları 12 metreyi geçecek kadar uzundu. Kafalarının tam tepesinde, iki elle tutulacak kadar saçları olan bu yaratıkların genel görünüşü, bugünkü zürafa ile develere şaşılacak kadar çok benzemektedir. Yalnız bunların hörgüçleri yoktu. Kısacık kuyrukları, ahenkli yürüyüşleri ve daima ileride tuttukları boyunları ile uzun zaman merakla seyredilebilecek hayvanlardı.

Uzun boyunlu develer, en yüksek ağaçların bile tepelerinden meyva ve dal koparabilirlerdi. Saldırgan olmadıkları halde, rahatlarını bazan diğer yaratıklarla döğüşmekten hiç çekinmezlerdi. Dünyanın bütün yaratıklara yeteceği kanaatinde oldukları için, birbirlerini yiyip duran hayvanlara hayret ederlerdi. Bunların, günümüzde yaşamakta olan develerin ecdadı oldukları zannedilmektedir. Bir iddiaya göre, zamanla tekâmül eden uzun boyunlu develerin bir kuşağı zürafaları, diğer kuşağı da adi develeri meydana getirmiştir.

Uzun boyunlu develerin bir de tüylü olanları vardı ki, bunlar da Asya'da yaşarlardı. Yapıları buzlu bölgelerde de yaşamağa müsait olan bu hayvanların nesli yüzbin yıl evveline kadar mevcuttu.

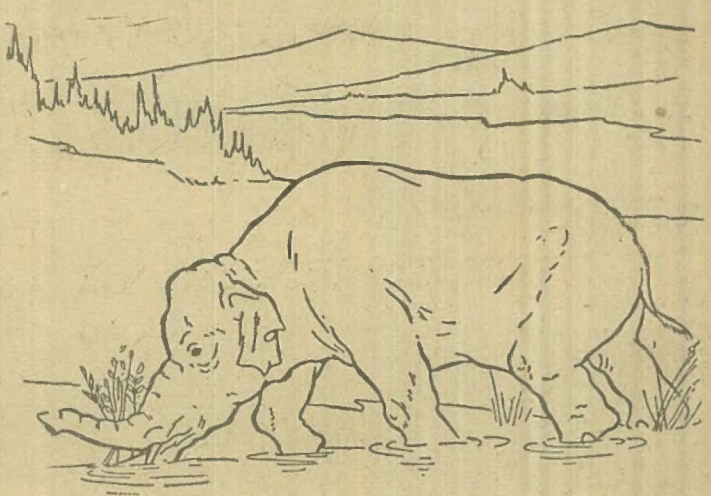

KILIÇ DİŞLİ CANAVAR

Tarihten önceki devirlerde yaşayan hayvanlar arasında çok önemli bir yer işgal eden kılıç dişli ölüm arslanları öyle pek iri olmamakla beraber, korkunç denecek bir kuvvete sahiptiler.

Uzaktan bakıldığı zaman, tıpkı kılıç dişli diye anılan bu canavar bir arslana benzeyen ve ilim dilinde ların tıpkı kılıca benzeyen dişleri vardı. Ve bu dişler, üst çenenin çıkıntıları arasında olup, ağzın daimi surette açık kalmasını temin ederlerdi. Uçları hançer kadar sivri ve bir çelikten bile sağlamdı. Dişlerini geçirdiği düşmanı, birkaç saniye içinde hayata veda etmek zorunda kalırdı.

Çıkardığı korkunç homurtular, dişlerinin müthiş görünüşü, esasen başka yaratıkların yanına sokulmasını önlemeğe kâfiydi. Boynu, omuzları, çenesi hem çok elâstiki, hem de fevkalâde kuvvetliydi.

MİSK ÖKÜZÜ

Bugün bile yaşamakta olan bu çok tüylü garip hayvan, bize artık nesli tükenen birçok hayvanları hatırlatmaktadır. Şimdiye kadar yapılan tetkiklerden de anlaşıldığı gibi, birçok hayvanların karışımı ile meydana gelen misk öküzleri de, eskiden beri kutuplarda veya çok soğuk iklimlerde yaşamayı tercih etmektedirler. Ancak, son zamanlarda, bunların dünyanın iklimine uyarak Asya'ya, kadar geldikleri görülmektedir.

Misk öküzleri, kendi cinsleri içinde en kuvvetsiz olan bir hayvandır. Bu yüzden, onları asıl düşmanları değil, kendilerinden daha büyük olan öküzler öldürmektedirler. Misk öküzleri, yiyeceklerini, kalın buz tabakaları altında kalan bitkilerden elde etmektedirler. Tırnakları çok kuvvetli ve keskin olduğundan, bunlarla buzları kazmakta ve nihayet ağızlarına atabilecekleri bitkileri bulabilmektedirler.

SPOR

Tatil Devresine Girerken

YAZAN: SULHİ GARAN

OKULLAR paydos... Artık tatile kavuştunuz. Şu kadar ki, imtihanları muvaffakiyetle başarmış olanlarımız bu tatilden zevkle istifade edebilecek, başarı gösterememiş arkadaşlarınız ise elbette ki üzüleceklerdir.

İkmale kalanlara gelince; onlar da derslerini tamamlayıp bir üstteki sınıfa geçmek ve arkadaşlarına yetişmek için, elbet yeni bir gayret sarfedeceklerdir.

Ben derim ki; bu tatilde istirahat, eğlence ve gezme hakkı, herkesin kabul ettiği şekilde; sadece terfi edenlerindir.

Devletimizin büyük kurucusu, dünyaca ünlü Atatürk'ümüzün dediği gibi, mademki: «Sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur,» o halde sınıfını geçemeyenlerin evvelâ vücutları sağlam değildir... Böyle olunca da onların beden terbiyesi ve spor yapmaları, gezmeleri hattâ oynamaları dahi zararlıdır.

Kendilerine bakıp, bünyelerini sağlamlaştırması gereken bu öğrenciler, ilk fırsatta eksiklerini telâfi için çalışmalı, bir daha aynı duruma düşmemek üzere büyük gayret sarfetmelidirler.

Sınıflarını terfi eden; hele iftihar levhasına geçenlere gelince, onlar bu tatil devresinden lâyıkıyla faydalanmak, istirahat etmek, oynamak, spor yapmak, gezmek ve eğlenmek için ne lâzımsa yapmalı; açık havadan, güneşten ve zamanında denizden istifade etmelidir.

Yalnız; okulların tatili demek, öğrencilerin sabahtan akşama kadar sokaklarda dolaşması, tozlu arsalarda çelik çomak veya top oynamaları demek değildir.

Akıllı ve zeki bir öğrenci, sabahleyin kalkıp yüzünü yıkadıktan sonra, on dakika kadar hafif şekilde kültür-fizik yapmalı, sonra - şayet imkân varsa - ılık bir duş almalı; yoksa havanın sıcaklığına göre kollarını, ellerini, başını, ayaklarını, göğsünü, koltuklarını yıkamalı ve iyice kurulanarak giyinmelidir.

Sabah kahvaltısını müteakip mecmuasını okuması ve hafif bir yürüyüş yapması gereken öğrenci, öğleye kadar varsa bahçesinde - temiz havada - dolaşmalı, bahçesiz bir evde veya apartman katında, oturuyorsa cereyandan korunmak için sadece tek taraftan cam açmak suretiyle meskeni içinde sevdiği şeylerle meşgul olmalıdır.

Hazım fiilinin tamamlanması iki üç saate ihtiyaç gösterdiğinden, öğle yemeğini müteakip bir müddet istirahat, bu istirahatten sonra da bir saat kadar uyku şarttır.

Uykudan kalkan öğrencinin vücudü tam bir huzura kavuşmuştur.

Yaz mevsiminde dikkat edilmesi gereken en mühim husus; oyun oynadıktan veya spor yaptıktan sonra terlendiği zaman; hemen yıkanılıp, sıkı kurulanılması ve bu ter üzerine kat'iyen su içilmemesidir.

Terli durumun, normale avdetinden, yani oyun oynandıktan en az bir buçuk saat sonra su içilmeli ve miktar da tardedilen terin miktarına göre bir, en çok iki bardak olmalıdır.

Mahalle aralarında veya arsa, sokak, yahut bahçelerde koşuşan çocukların bu koşu veya oyunları nihayetinde, hemen oracıkta bulunan seyyar satıcılardan mevsim meyvası alıp bol miktarda yedikleri, sonra da karın ağrısına, ishale veya ateşli hastalıklara tutuldukları bir hakikattir.

Bunun için eğer muhakkak meyva yemek ihtiyacını duyuyorsanız, sakın bunları yıkamadan, hem iyi şekilde yıkamadan yemeyiniz.

Üstlerinin açık bulundurulması dolayısiyle daima tozlu olan meyvaların kiri sizin en büyük düşmanınızdır.

MENDELSON

KİMDİR?

Tanınmış Alman bestekârıdır. 1809 yılında Hamburg'da doğdu. Babası bir banker, büyükbabası da tanınmış filozoflardandı. Çok küçük yaşta musikiye karşı büyük bir kabiliyet göstermiş, henüz dokuz yaşında iken piyanodaki maharetiyle herkesi hayrette bırakmıştı. İlk operasını meydana getirdiği zaman on altı yaşında idi. Mendelson sade musiki üzerinde uğraşmıyordu. Edebiyatta da kıymetli çalışmaları vardır. Almanca'ya manzum eserler tercüme etmiştir. Fakat onu dünyaya tanıtan musikidir. Bilhassa senfonileri çok güzeldir. Yirmi yaşında iken, İngiltere, Fransa ve İtalya'yı dolaştı.

«Bir Yaz Gecesinin Düşüncesi» adlı büyük senfonisini Londra'da meydana getirdi. Ayni zamanda güftesiz romanslar yaptı. 1833 de Duseldorf'da, iki yıl Leipzig şehrinde musiki şefi oldu. Bulunduğu şehirleri Almanya'nın musiki merkezleri haline getirdi. 1843'de Leipzig konservatuarını tesis etti. Henüz 38 yaşında iken, 1847'de, kendisine inme inerek öldü.

Mendelson,un, ondokuzuncu yüzyılın musiki tarihinde mühim bir yeri vardır. Oğlu Çarles de memleketin tanınmış tarih bilginlerindendi.

Dünyalar Savaşı

MERİHTEN GELEN İNSANLAR KORKUNÇ ROBOTLARIYLE İNGİLTERENİN BAZI YERLERİNİ HARABEYE ÇEVİRMİŞLERDİ..

ROMANIN KAHRAMANI EVİNDEN ÇIKIP DOLAŞMAĞA BAŞLAMIŞTI..

55

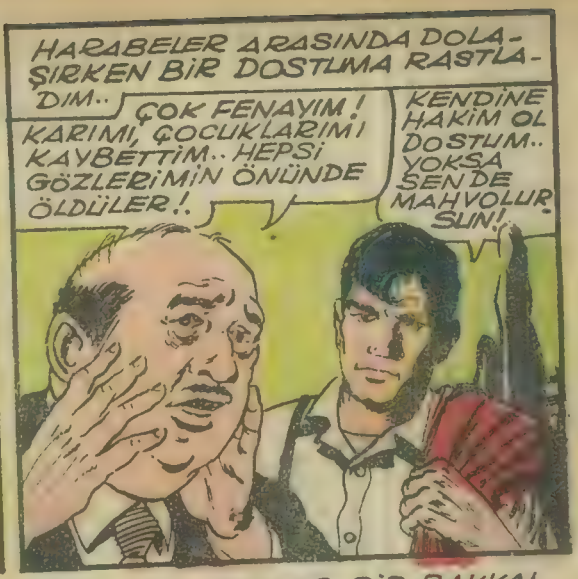

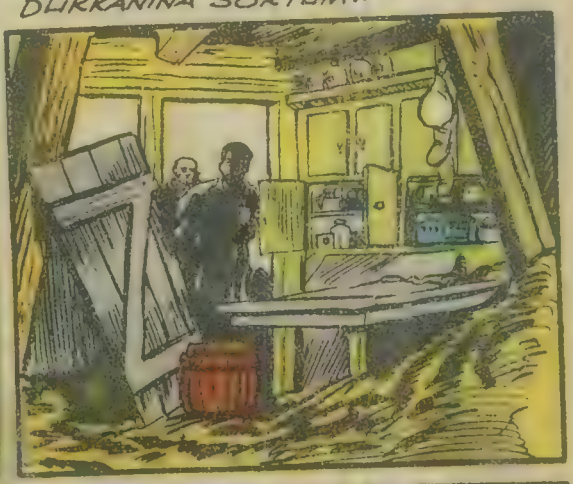

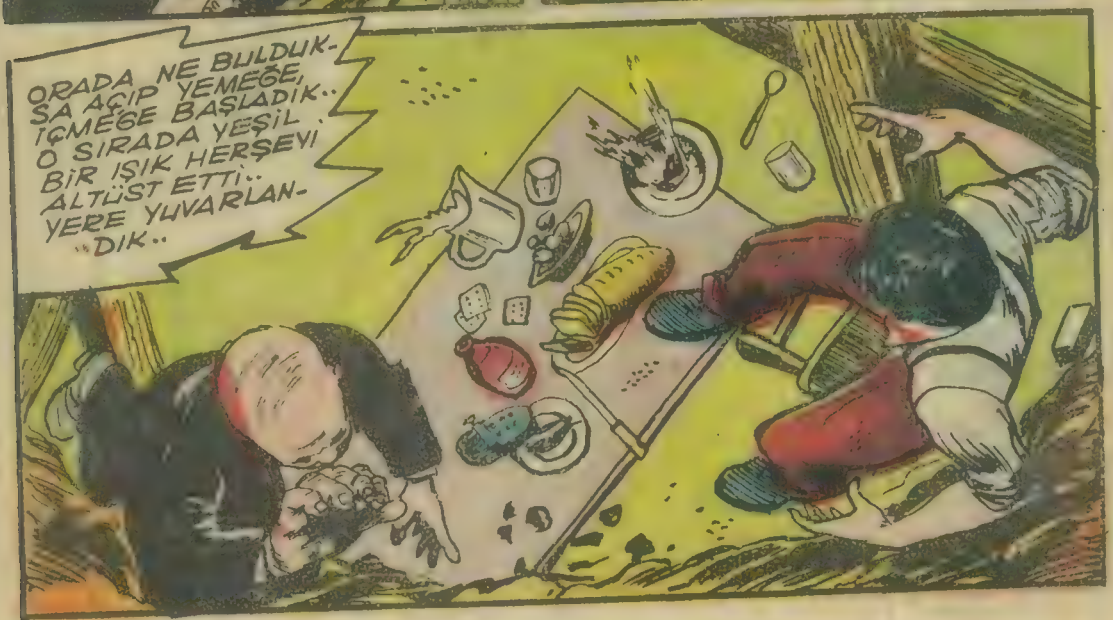

SABAHA KADAR KARANLIKTA YIKIK BAKKAL DÜKKÂNINDA KIPIRDANMAKTAN KORKARAK OTURDUK. SABAHLEYİN PENCEREDEN SÖYLE BİR BAKAYIM DEDİM. TAM DÜKKÂNIN ÖNÜNE DÜŞEN SİLİNDİRİN BAŞINDA BİR CANAVAR NÖBET BEKLİYORDU..

34

MERİHTEN GELEN DÖRDÜNCÜ SİLİNDİR BU! BİZ DÜKKÂNDA İKEN DÜŞTÜ VE ETRAFI YIKTI..

PEKİ ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?

YAPACAK BİRŞEY YOKTU.. DIŞARI ÇIKSAK MERİHLİ CANAVAR BİZİ ÖLDÜRÜRDÜ.. O YIKINTININ ALTINDA HAPİS KALMIŞTIK..

HAPİSİMİZİN ÜÇÜNCÜ GECESİ BÜYÜK BİR SIKINTI İÇİNDE UYKUDAN UYANDIM. UYKUMDA BİR FERYAT VE BİR TAKIM GÜRÜLTÜLER İŞİTMİŞTİM.....

ARKADAŞIM SIKILARAK ÖLDÜRÜLMÜŞTÜ.. MADENİ BİR AHTAPOT AYAĞI BANA DOĞRU GELİYORDU. MUHAKKAK ARKADAŞIMI DA O ÖLDÜRMÜŞTÜ...

HİÇ GÜRÜLTÜ ÇIKARMADAN DÜKKÂNIN ARKASINDAKİ KÖMÜR DEPOSUNA KAÇIP KAPIYI KAPATTIM. FAKAT BİRAZ SONRA KAPININ TOKMAĞI ÇEVRİLDİ....

KAPI AÇILDI VE ÇELİK.. AHTAPOT AYAĞI SÜZÜLEREK İÇERİ GİRDİ. BANA DOĞRU YAKLAŞMAĞA BAŞLADI...

35

KORKUDAN BAĞIRMAMAK İÇİN ELİMİ ISIRDIM..

O SIRADA ÇELİK AHTAPOT AYAĞI BİR PARÇA KÖMÜR ALARAK UZAKLAŞTI.. HERHALDE KÖMÜRÜ İNCELEYECEKTİ..

AKŞAMA KADAR OLDUĞUM YERDE KIPIRDANMAKTAN KORKTUM. GECE YORGUNLUKTAN UYUMUŞUM.....

SABAHLEYİN YUKARI ÇIKARAK KORKUYLA DIŞARI BAKTIM....

GÖRDÜKLERİME HAYRET ETTİM. MERİHLİLER VE ONLARIN SİLİNDİR BİÇİMİNDEKİ UÇAKLARI YOK OLMUŞTU...

DERHAL ETRAFI GÖREBİLECEK BİR YÜKSEKLİĞE TIRMANMAĞA BAŞLADIM..

ETRAFTA, TA UZAKLARA KADAR MERİHLİ DÜŞMANLARDAN ESER YOKTU...

HER TARAF HARABEYDİ. ETRAFTA CANLI BİR KİMSE YOKTU..

KENDİMİ O DERECE YALNIZ, O KADAR KİMSESİZ HİSSETTİM Kİ TIPKI BİR ZAVALLI TAVŞAN GİBİYDİM....

NASIL Kİ BİR TAVŞAN KIRDAN DÖNÜŞTE YUVASININ İNSANLAR TARAFINDAN DAĞITILDIĞINI GÖRÜR, İŞTE BEN DE ÖYLEYDİM..

ARTIK MERİHLİLERİN KARŞISINDA İNSANLARIN, DİĞER HAYVANLARDAN FARKI OLMADIĞINI ANLIYORDUM..

ŞİMDİ BİZ DE HAYVANLAR GİBİ KAÇIP SAKLANMAĞA MECBURDUK..

SAATLERCE BİR İNSANA RASTLARIM ÜMİDİYLE YÜRÜDÜM. AÇLIKTAN VE HARARETTEN ÖLÜYORDUM. BİR AKARSU BULUNCA KENDİMİ ATTIM..

38

GECEYİ NASILSA AYAKTA KALMIŞ BOŞ BİR EVDE GEÇİRDİM.

SABAHLEYİN TEKRAR YOLA DÜZÜLDÜM..

TIPKI EVDEKİ İNSANLAR GEZMEĞE GİTTİKLERİ ZAMAN ORTAYA ÇIKAN FARE GİBİYDİM....

BİR ARA SOKAKLARDA İNSAN ÖLÜLERİNE RASTLADIM.. CANLI BİR KUL GÖREMİYORDUM...

CABA KOCA İNGİLTEREDE BENDEN BAŞKA CANLI KİMSE KALMAMIŞMIYDI? İŞTE O SIRADA BİR HIŞIRTI İŞİTTİM..
39
KARŞIMA ÜSTÜ BAŞI YIRTIK, BİTKİN BİR ADAM ÇIKTI...
MERHABA ARKADAŞ.. NEREDEN GELİYORSUN?
EVİM MERİHLİLERİN İLK SİLİNDİRİNİN DÜŞTÜĞÜ YERİN CIVARINDA İDİ..
BİR HAFTA EVVEL DE DÖRDÜNCÜ, SİLİNDİR İÇİNDE BULUNDUĞUM BAKKAL DÜKKÂNININ YANINA DÜŞTÜ VE BEN ENKAZ ALTINDA GÜNLERCE HAPİS KALDIM
ŞİMDİ SENİ TANIDIM!
BEN DE SENİ TANIDIM.. BİR ARA BENİM EVE GELİP SAKLANAN ASKERSİN SEN.. GÖRÜŞMEYELİ NELER OLDU?

LONDRAYA DOĞRU GİTMİŞLERDİ. ONDAN SONRA ONLARDAN HİÇBİRİNİ GÖRMEDİM..
ACABA NELER OLDU? NE YAPTILAR?
HERHALDE BÜTÜN DÜNYAYI MAHVEDİP İNSANLIĞI ORTADAN KALDIRACAKLAR..ARTIK HEPİMİZİN SONU GELDİ DEMEKTİR!
BU HARP DEĞİL! HARPTE AŞAĞI YUKARI DENK KUVVETLER SAVAŞIR. BU, İNSANLARLA KARINCALARIN SAVAŞI GİBİ BİRŞEY...
KARINCALARIN KENDİLERİNE GÖRE BİR HAYATI VARDIR. ONLAR BU HAYATLARINI SÜRER. KEN BİR İNSAN AYAĞI GELİR, ONLARI ÇİĞNEYEREK YOKEDER. KARINCA İNSANLARA KARŞI BİR ŞEY YAPAMAZ..

Hırsızı Eleveren Resim!

İNSANLARIN hayatlarına tesir eden çok garip olaylar vardır. İşte bu anlatacağımız hâdise de, dünyada eşine ender rastlanan olaylardan biridir.

İngiltere'nin bir kasabası olan Sudbury'de, Tom Gainsbrough adlı resme büyük istidadı olan bir çocuk vardı. Daha on yaşına basmadan etrafında bulunan herşeyin resmini çizebiliyor, bütün zamanını bu güzel san'atla geçiriyordu. Onun için hayatta en mühim şey resim yapmaktı. Büyüyecek, gerçek bir san'atkâr olacak ve doğruca Londra'ya giderek şöhrete kavuşacaktı.

Gelgelelim Tom Gainsbrough'un ihtiyar babası, oğlunun bu çalışmalarını katiyen ciddiye almaz; onunla alay eder, azarlar, vaktini saçma-sapan şeylere harcıyor diye söylenmedik lâf bırakmazdı.

T. Gainsbrough, elinde resim defteri olduğu halde, bahçede gezinirken, birden durdu. Adamın biri, babasının odasına tırmanıyordu. Bu herhalde bir hırsız olacaktı. Hava sıcaktı. Etrafta başka kimseler yoktu. Şimdi ne yapacaktı? Bağırmasının bir faydası olmıyacaktı. Çünkü uşakların bulunduğu yer epey uzaktaydı. Sesini duyuramıyacaktı. Babası da evde yoktu. Hırsız pencereye iyice yaklaşmıştı.

Küçük ressam, babasının bütün parasını odasında sakladığını biliyordu. Demek bu adam paraları çalmağa gelmişti. Heyecandan dudakları ve elleri titriyor, nasıl hareket etmesi gerektiğini bir türlü kestiremiyordu.

Birden gözleri elindeki resim defterine ilişti. Kafasında umulmadık bir şimşek çaktı:

Hırsızın resmini çizmek...

Ve derhal faaliyete geçti. Odaya girmek üzere olan adamın profilden resmini yapmağa

OLMUŞ BİR VAK'A

başladı. Artık bütün korkusu ve bütün heyecanı geçmişti. Hattâ resmi niçin yaptığını bile bilmiyordu. Resim yapıyordu ya, bu onun için kâfiydi. Hırsız nihayet odaya girdi. Alacağını aldı ve kaçıp gitti.

Akşam çiftlikte ve bütün kasabada kıyamet kopuyordu. Çalınan paranın tutarı oldukça büyüktü. Sorguya çekilenler, hâdiseden hiçbir şekilde haberleri olmadığını söylüyorlardı. Polis tahkikat sonunda hırsızın pencereden girdiğini tesbit etti. Fakat küçük ressam, babasının korkusundan yaptığı resmi bir türlü ortaya çıkaramıyordu. Nihayet o da dayanamayıp eserini polis müdürüne uzattı, hâdiseyi anlattı. Ve bu resim sayesinde iki gün sonra hırsız yakalandı.

Tom Gainsbrough'un babası bu hâdiseden sonra oğlundaki istidadın yüksekliğine inandı ve onu 14 yaşına basınca, resim tahsili etmek üzere Londra'ya gönderdi. Tom enerjik çalışması sayesinde genç yaşında dünyanın en tanınmış ressamları arasına girdi. Sergiler açtı. Bütün gazeteler, dergiler ondan bahsetti. Ve az zamanda da san'at dünyasında unutulmıyacak bir isim sahibi oldu. İşte bütün bunlar sadece bir garip tesadüfün eseri.

Benim Babam

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— 18 —

Dördüncü katta babam merdiven başındaydı. Arkasında siyah bir elbise vardı. Tamamiyle giyinmişti. Fakat acınacak kadar zayıftı.

Bana elini uzattı.

Hiç konuşmadan geniş bir odaya girdik. Orası bir kütüphane idi. Bir tarafından da güzel bir yazıhane bulunuyordu. Vedat Bey avukata:

— Basri Bey, dedi. Siz masaya geçiniz. Biz Orhan Beyle şu koltuklarda oturacağız.

Biz henüz oturmuştuk ki kapı vuruldu. Vedat Bey:

— Buyurun, dedi.

Sedat Bey içeriye girdi. Kapının önünde durdu. Gülçükle yumuşattığı bir sesle:

— Vedat, dedi. Doktorların verdiği rapora istinaden kendini üzecek herşeyden seni menetmeğe mecburum, bu tek başına hareketlerin seni cinnete kadar götürebilir, dedi.

Vedat Bey sarardı. Şişman, iri yapılı, kırmızı yüzlü ağabeysini dik dik baktı. Sonra başını avukata çevirdi:

— Ne buyrulur Basri Bey.

Basri Bey telâşla:

— Emirlerinizi bekliyorum efendim, dedi.

— Şu anda şuuruma tamamiyle sahip ve kendi hakkımda kararlar almağa salâhiyetli miyim?

— Şuurunuza tamamiyle sahip ve hâkimsiniz efendim.

Sedat Bey tekrar konuştu:

— Bir ağabey sıfatiyle ihtar etmeğe mecburum. Biraz daha iyileşmeden hiçbir karar alamazsınız.

— Hiçbir karar almadan ölüp gittiğimi mi istiyorsun ağabey?

Sedat Beyin yüzü kül kesildi. Dişlerini sıktı:

— Bu zamana kadar gösterdiğim ihtimamı unutma.

Vedat Bey:

— Bu ihtimamlarla beni Mebrure'den ayırdın, bir kadının en sarı haklarını çiğnedin, daha sonra oğlumu benden ayırdın. Hattâ onun bir başkasının oğlu olduğuna beni ikna ederek evlâtlıktan reddettirmeğe kalkıştın. Artık etrafımdaki barajı yıkıyorum, kendi işlerimi kendim göreceğim. Sana teşekkür ederim ağabey. Rica ederim bizi yalnız bırak. Orhan bütün karakteri, bütün mezi yetleri, bütün varlığı ile benim oğlumdur.

Sedat Bey dişlerini sıktı. Bir dakika tereddüt etti ve:

— Sen bir başkasının çocuğunu kabul ettikten, aileye bir leke sürdürdükten sonra benim de yapacak başka işlerim olacaktır, dedi.

Döndü ve çıktı. Ayaklarının altında parkelerin gıcırdadığını ve ayak seslerinin uzaklaştığını duyduk. Babam yerinden kalktı. Bitişik odaya geçti. Döndüğü zaman üstü başı eter kokuyordu.

Dışarıda bekliyen ihtiyar hizmetçiye birşeyler söyledi. Sonra:

— Orhan Beyin doğumu hakkında kanaatini söyle kardeşim, dedi. Ağabeyimiz onun Necdet Beyin çocuğu olduğunu iddia ediyor.

Nihat Bey kızardı ve beni işaret etti:

— Alnına, kaşlarına, burnuna dikkat ediniz, dedi. Orhan Beyin yüzünde size benziyen birçok müşabihet var. Biraz evvel Güzin de buna dikkat etmiş ve bana söylemişti. Esasen bunda tereddüt edecek bir nokta yok. Yengem düğünden iki sene sonra Orhan Beyi dünyaya getirmişti. Onun bir defa olsun köşkten ayrıldığını gören olmamıştır. Hattâ bunun için merhum peder pek üzülür ve Mebrure Hanım da «Hiç sıkılmıyorum. Deniz derya ayak altında. Ara sıra annemle babam, ablam geliyorlar. Zaten Vedat Bey yanından ayrıldığıma üzülüyor» derdi. Bu şartlar altında, bir saat bile sizden ayrılmıyan, masum, tertemiz ve neşesiyle herkesi ferahlatan bir kadındı.

Vedat Bey gözlerini kaldırdı, duvarda asılı duran, mümkün olduğu kadar büyütülmüş, güzel bir çerçeve içine alınmış olan annemin resmine baktı.

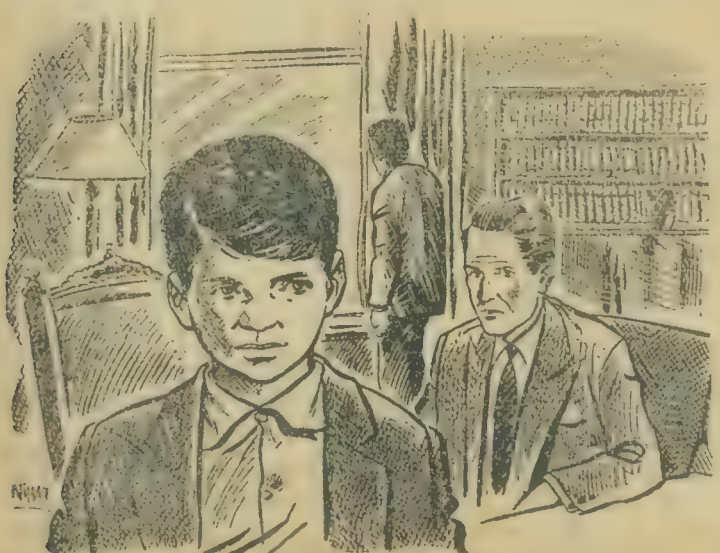

— Babam mı konuşuyor, yoksa zengin bir adam mı?

leri titredi. İçini çekti avukata:

— Basri Bey, işimize devam edelim, dedi. Orhan Beyin büyükbabasını, teyzesini ve teyzesinin çocuğunu geçindirmek için daha fazla hırpalanmasına razı değilim. Eğer kendi üzerlerinde bir hakkım olduğunu kabul ediyorlarsa ricalarımı da kabul ederler.

Basri Bey bana:

— Pederiniz Vedat Beyefendinin arzularını kabul ediyor musunuz? dedi.

Babam:

— Arzu değil, rica dedi.

— Babanızla konuşuyor. yoksa zengin bir adam mı? diye sordum.

Yine babam cevap verdi:

— Babanıb konuşuyor.

— Ohalde babamın her arzusunu benimsiyerek, severek kabul ederim. Yalnız önce büyükbabamdan, teyzemden ve çocuktan bahsedilmesini istiyorum.

Vedat Bey kardeşine döndü:

— Buyurunuz, dedi. Burada kendisine her gence nasip olmıyacak kadar zengin bir hayat gösteriyoruz. Fakat o kalben bağlı olduğu ve geçimlerini üzerine aldığı insanları düşünüyor.

Nihat Bey:

— Ailemizin içinde bu dereceye kadar hakikatli, bu dereceye kadar zeki ve hisli bir çocuk daha yoktur ağabey. dedi.

Avukat bana dönerek:

— Büyükbabanıza en rahat, arzusuna en uygun bir hayat temini için mümkün olan herşeyin yapılması beyefendinin ilk isteğidir, dedi. Kendilerine birlikte oturulması teklif ve rica edilecek. Eğer bunu kabul etmezlerse bir başka formül bulunacak. Size gelince, beyefendi sizin kendileriyle oturmanızı arzu ediyorlar. Sizi hiç bir kayıt altına almıyacaklardır. Bunu kabul ediyor musunuz?

Bu avukatlı, resmî konuşma beni şaşırtıyordu. Birdenbire:

— Acaab Vedat Beyefendi en yakınlariyle kendi aralarına niçin daima böyle başkalarını koyuyorlar? dedim. Karşımda daima zengin bir adamla avukatını göreceksem ben burada yaşamayı kabul edemem. Beyefendi eğer benim öz babamsa bizi başbaşa bırakınız. Eğer o benden uzak, fakat çok zengin adamsa yardımlarını kabul etmiyeceğim; ben sizi başbaşa bırakacağım.

Vedat Beyin gözlerinin içi inanılmaz bir çabuklukla yaş kesildi. Yüzünü kardeşine çevirdi:

— Görüyor musun Nihat, dedi. Görüyor musun oğlum nasıl konuşuyor. Kendimi bir dram seyreder sanıyorum. Fakat Mehrure de böyle konuşurdu. Hiç düşünmeden, çok ağır, insanı şaşırtan sözler söylerdi.

Avukat ayağa kalkmıştı. Fakat babam:

— Kalınız Basri Bey, dedi. Oğlumun huzurundaki bu konuşmayı tesbit ediniz.

Bana da döndü ve ayni resmiyetle:

(Devamı gelecek sayıda)

21

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

V A N

Van doğuda bir hudut şehridir.

Türkiye'nin en büyük gölünün Van gölü olduğunu bilirsiniz. Van ili bu gölün doğusunda, ayni adı taşıyan ilimizin merkez ilçesidir. Van çok eski bir ildir. 1900 yıl evvel kurulmuştur. Bu zaman Asur Kıraliçesi Semiramis devrine rastlar. İlk önce il, Semiramis adını taşıyordu. Sonradan Van adında birisi bu ili süslemiş, bezemiş, büyütmüş ve artık ilin adı Van olup kalmıştır.

İl, Van gölünün doğusunda yapılan geniş bir ova üzerinde sivrilmiş kayalık bir tepe üzerine kurulmuştur. Göle uzaklığı 400 metre kadardır. Gölün yüzünden 680 metre, deniz yüzünden ise 1730 metre yüksekliktedir. Asıl il tepede kale ile çevrilmiş, 600 metre uzunluğunda, 300 metre genişliğinde küçük bir alandır. Kale bölgesinin ortasında geniş bir alan vardır. Çarşı ve başlıca hükûmet daireleri bu alan üzerine sıralanmıştır.

İlin doğusunda bahçe içinde geniş bir kısım vardır. Bu kısımda yemyeşil ağaçlıklar arasında etrafı yüksek duvarlarile çevrili köşkler sıralanır. Bu yüksek duvarlı bahçeler evleri birbirinden tamamile ayırır ve Van ilinin başlıca özelliğini meydana getirir.

Van'ın toprakları verimli, havası ılık, yeri önemlidir. Onun için tarih boyunca Van daima adı anılan bir il olarak kalmıştır. Büyük İskender'in de eline geçmiş olan bu il, bir zaman sonra Abbasiler devrinde Müslüman Arapların idaresinde kalmıştı. Osmanlılar devrinde hükûmet merkezinden hayli uzak olan bu il, eski önemini kaybetti. Elli sene evvel şehrin nüfusu 30 bin kişi kadardı.

Cumhuriyet devrinden bu yana Van'da makine ile ziraat süratle inkişaf etmeğe başlamıştır.

Son sayıma göre Van'ın nüfusu 176.203, yüzölçümü 17.750 kilometrekaredir. Bu ile bağlı ilçeler şunlardır: Başkala, Çatak, Erciş, Gevaş, Gürpınar, Muradiye, Özalp.

Dünyanın 4 Köşesinden

Ne kadar zamandır büyük mağazalar vardır?

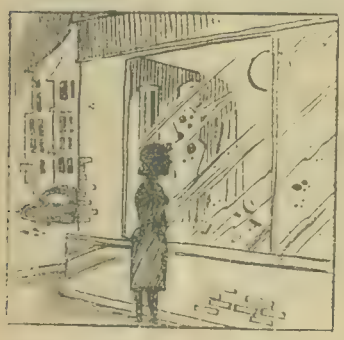

Küçük «büyük» mağazalar evvelâ İngiltere'de, 1840 yılı civarında vücut bulmuştur. 1860'da Londra'nın büyük Whiteley ve Robinson mağazası kurulmuştur. Bundan daha evvel, 1855'te Paris'te, 5000 müstahdem çalıştıran Louvre mağazası kurulmuştu. Daha sonra, Aristide Bousicaut, Paris'in Rennes sokağında «Au bon marche» mağazasını kurdu. Mamafih, değiş tokuşu mağazasına soktuğu ve ileri görüşlü olduğu için, bu zat dolandırıcılıkla itham edilmiştir. Amerika'da ilk büyük mağaza (Marshall Field) 1871'de açılmıştır. Almanya, bu ilerlemeye ancak 20. Asrın başlarında ayak uydurabilmiştir.

İnsan, azamî ne kadar yüksekte daimî olarak yaşayabilir ve çalışabilir?

Tibet'te, yukarı Brahmaputra vâdisindeki Gartok köyü

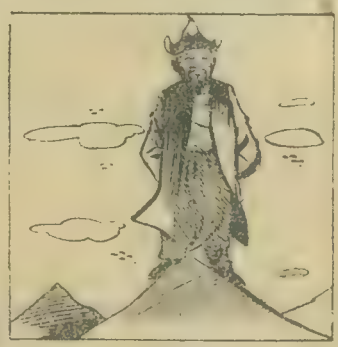

çok kere en yüksekteki insan kolonisi olarak ele alınmaktadır. Fakat bu, sadece en yüksekteki büyük kolonidir. (4320 m. de) Nehrin daha yukarı boylarında daha yüksek köylere rastlanır; bunlardan bazıları 5000 metreden de yukarılara çıkarlar. Kuru ve mikropsuz hava çok sıhhatli olduğu için, eskiden insanlar oralarda hiç hastalanmazlardı. Fakat sonra, Avrupalılar tarafından nakledilen hastalık mikropları Tibetlilerin hayatını tehlikeye soktu. Bu insanlar ince havada çalışmağa alışıktırlar. Mamafih, 2000 veya 3000 metreden daha aşağılarda bile aşırı çalışmazlar. 6000 metrede yaşadığı rivayet edilen kar adamının varlığı henüz ispat edilememiştir.

İnsanlarda, muhtelif yaşlarda nabız sayısı bakımından fark var mıdır?

Nabız sayısı, doğumdan itibaren, büsbütün duruncaya kadar mütemadiyen azalır. En seri nabız yeni doğmuş bebeklerdedir: 130 ile 140 arasında. Küçük çocuklarınki 100'ü az geçer. Daha ileri yaşlardaki çocuklarda 80 ile 90 arasındadır. Yaş çok ilerlediği zaman da tahminen 70'in altına düşer. Hayvanlar âleminde de durum aynıdır. Küçük memeli hayvanların kalbi baş döndürücü bir hızla atmasına mukabil, dev hayvanlarınki âdeta dinlenme halindedir. Meselâ, filin kalbinin dakikada 30 kere atmasına mukabil, sıçanda bu rakam 600-dür. Atın nabzı 45, köpeğinki 80 civarındadır. Köpeklerde de küçük köpeklerin nabzı iri köpeklerinkinden daha seridir.

TARİH YAPRAKLARI

Mahmut Şevket Paşa'nın katli

Meşrutiyet inkılâbının meşhur simalarından olan Harbiye Nazırı Mahmut Şevket Paşa 11 Haziran 1913'de İstanbul'da katledildi. Katiller sonradan yakalanarak idam edildiler.

Cezayir'in elimizden çıkması

18. asrın başlarındanberi Cezayir, Osmanlı hükûmetine bağlı dayı denilen valiler tarafından idare ediliyordu. Fransa Cezayir'den yiyecek almış, borcunu vermemişti. Dayı Hüseyin Paşa bunu bahane ederek Fransız konsolosunun yüzüne yelpaze ile vurdu. Bu yüzden Fransızlar 14 Haziran 1830 da Cezayir'i denizden kuşattılar ve işgal ettiler.

Vakayi Hayriye

Osmanlı İmparatorluğunun daimî askeri olan yeniçeriler çok şımarmış, söz dinlemez olmuşlardı. Askerlik değerleri de kalmamıştı. İkinci Mahmud'un hükümdarlığı sırasında, 15 Haziran 1826'da Yeniçeri Ocağı ortadan kaldırıldı. Bu olaya tarihte Vakayi Hayriye denir.

İki sarılı .rtalara sık rastlanır mı.

İnsanlarda ikizlerin nadir bir olay olmayışı gibi, çift sarılı yumurtalara da oldukça sık rastlanır. Hemen hemen her iki yüz yumurtadan birinin çift sarısı vardır. Yalnız üçüzler bahis konusu olunca, insanlarla kümes hayvanları arasında fark başgöstermektedir. Üçüzler insanlarda tavuklarda olduğundan daha boldur. Bu sahadaki tetkikler, 20 milyon yumurtadan ancak bir tanesinin üç sarılı çıkmasına mukabil, insanlarda, her 7500 doğumda bir, üçüz dünyaya geldiğini göstermiştir.

Hangi memlekette en çok gazete okunur?

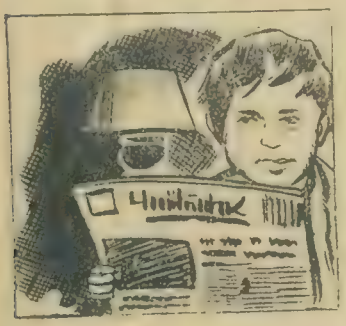

UNESCO'nun bir istatistiğine göre, gazeteye en çok meraklı olanlar İngilizlerdir. Her bin İngiliz'e mukabil 615 gazete satılmaktadır. Bu rakam İsveç'te 490, Lüksemburg'da 447, İzlanda'da ise 439'dur. Beşincilik Avustralya'da 416, altıncılık Norveç'te 396 dır. Bundan sonra Japonya 353 ve Birleşik Amerika 346 gelmektedir. İsviçre 299, bin başına Batı Almanya'dan 289 daha fazla gazete okumaktadır. Bunden sonra sıra ile Finlandiya 269, Polonya 260 ve Fransa 259 gelmektedir. İtalya 107 ve Yugoslavya 41 ile çok daha gerilerdedir.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Türk Çocuklarını ŞEREF KÖŞESİ'ne dâvet ediyor!

Yalnız Türk çocuklarının değil, annelerin, babaların ve öğretmenlerin de haklı takdirini kazanan ÇOCUK HAFTASI Mecmuası, geçen yıl olduğu gibi, bu yıl da bir ŞEREF KÖŞESİ açmış bulunuyor.

1 — ŞEREF KÖŞESİ üç bölümden ibarettir. Birinci bölüm, bu yıl orta okulun 1, 2 ve 3. sınıflarında İFTİHAR LİSTESİ'ne girenlere, ikinci bölüm, bu yıl ilkokulu PEKİYİ derece ile bitirenlere, üçüncüsü de, ilkokulların 1, 2, 3, 4 üncü sınıflarından PEKİYİ derece ile geçenlere ayrılmıştır.

2 — Ortaokullarda İFTİHAR LİSTESİ'ne girenlerle ilkokulu PEKİYİ derece ile bitirenlerin resimleri, adları, soyadları ve okul adresleri; ilkokulun 1 ilâ 4 üncü sınıflarını PEKİYİ derece ile geçenlerin sadece adları ve soyadları ile okul adresleri neşredilecektir.

3 — Bu şartları haiz bütün öğrencilerin, okul idarelerine durumlarını tasdik ettirerek bize yollamalarını bekliyoruz. Tasdiksiz olanlar neşredilmiyecektir.

Çalışkan Türk çocuklarını teşvik ve takdir sayesini güden bu dâvetimize okul idarelerinin müzahir olacağı ümidi ile sevgi ve saygılarımızı sunarız.

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ne kadar zamandan beri arıcılık vardır?

En eski medeni milletler dahi bal arısına değer verirlerdi. Mısırlılar balı sever, arı resmini ise sembol olarak kullanırlardı. Fakat, modern arıcılığın temeli yüz yıl kadar evvel Almanya'nın Yukarı Silezya bölgesindeki Lowkowitz şehrinden Katolik papazı Johan Dzierzon tarafından atılmıştır. Bu zat, hayatının otuz yılını arıları tetkik etmeğe hasretmişti. 26 Ekim 1906 da 95 yaşına ölürken arkasında, bugünün arıcılarının faydalandıkları bilgiler ve âletler bırakmıştır.

Bazı hayvanların hakikî mânada kapıcıları olduğu doğru mu?

Evet. Bazı karınca cinslerinin, askerlerinden, işçilerinden ve öz depolarından başka, bir de kapıcıları vardır. Bunların vazifesi, yabancı karıncaları yuvaya sokmamaktır.

EĞLENCE BİLMECA

HATIRLAYIŞ

Turgut, Güngör'ün kardeşine hesap öğretiyordu:

— Şimdi söyle bakalım, 25 milimetre mi, yoksa 2,5 santimetre mi daha büyüktür?

Güngör'ün kardeşi Çevik kendisine güvenerek:

— Tabii, 25 milimetre daha büyüktür! dedi.

Turgut başka bir soru sordu:

— Peki, bir dairenin yarısı kaç derecedir?

Çevik:

— Dairesine göre değişir! deyince Turgut:

— Olmadı, dedi, öyle kestirip atına, biraz düşün bakalım!

Bu sırada kapı açıldı, içeri Güngör girdi, kardeşi Çevik'in uzun uzun düşündüğünü görünce:

— Ne düşünüyorsun? dedi. 1000 in yarısı 500!

Çevik hemen hatırlamış gibi sevinçle Turgut'a döndü ve cevap verdi:

— Tam daire 1000, yarısı 500 derecedir.

TARİH DERSİNDE

Öğretmen — Fatih deyince ne hatırlarsın?

Çocuk — Fatih'teki şekerci dükkânını!

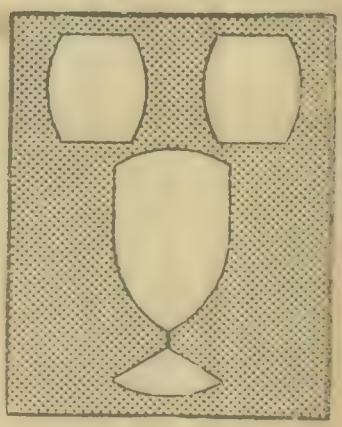

Resimdeki iki üçgeni o şekilde parçalayınız ki, elde ettiğiniz parçalarla ayaklı bir bardak yapabilesiniz.

(Halli karşı sayfada)

Bilin Bakalım?

Kaba Sakal Amca geçen gün çocuklara şöyle bir bilmece sordu:

— Bir öküz, ön ayakları birinin, arka ayakları başka birinin tarlasında olmak üzere otluyor. Tarla sahipleri bu hayvanın ortaklaşa sahibidir. Bir gün aralarında süt meselesinden kavga çıkıyor. Acaba hayvanın sütü ön ayaklarının bulunduğu tarla sahibine mi aittir?

Birisi: «Hayvan benim tarlamdan otluyor» diyor. Öteki de: «Hayvanın memeleri menim tarlamda» diyor. Siz bu dâvayı halledebilir misiniz bakalım!

Kaba Sakal Amcanın bilmecesini çocuklar çözdü. Siz de düşünün. Eğer halledemezseniz karşı sayfaya bakınız. Bilmecenin çözümü oradadır.

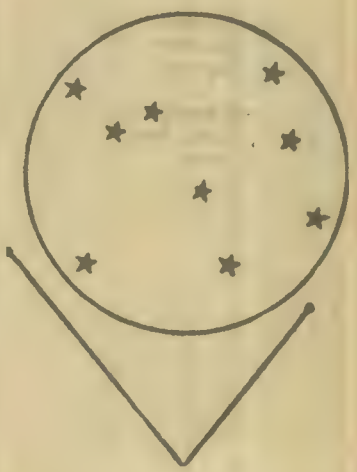

Resimde görüldüğü gibi elinizde ortadan kıvrık tel parçalarından üç tane var. Şimdi bu telleri dairenin üzerine o şekilde yerleştirin ki, bütün yıldızlar birbirinden ayrılmış olsun.

(Halli karşı sayfada)

Beraber GÜLELİM

İLERİ GÖRÜŞLÜ BABA

Hilmi'ler yeni eve taşındılar. Babası pencereden annesine, evin önündeki futbol alanını, mahallenin kalabalık çocuklarını, biraz ilerdeki denizi, sandalları, bahçedeki yemiş ağaçlarını çayırdaki bisikleti göstererek:

— Bizim oğlan, dedi, bu gidişle bu sene de topçu!

OKULLAR AÇILINCA

Babası Ali'ye:

— İlkokulu bitirdin, dedi. Tatilden sonra ortaokula girdiğin zaman...

Ali babasının sözünü kesti:

— ... Yeni yeni arkadaşlarla tanışacağım!

TERBİYE

Kuluçka tavuk ile horozu folluktaki yumurtaların başında birbirlerine kızarak bağırıyorlardı.

Tavuk horoza hiddetli hiddetli bağırdı:

— Yumurtalarımın önünde böyle bağırıp duruyorsun, sonra civcivler terbiyesiz olacaklar!

İKİ TARAFLI TEMİZLİK

Mağazadan yeni gelen elektrik süpürgelerinden bir tane aldı, paket yaptırdı, kocasına sordu:

— Hiç elektrik süpürgesi almamıştık, nasıl, bari temizliyecek mi dersin?

— Temizlemez olur mu, cüzdanda ne varsa sildi, süpürdü!

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 55 CİLT: 4
10 HAZİRAN 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAN

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDES

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No 36
İstanbul

Telefon : 22 37 1/

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atelyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

HATIRLADIĞI

Öğretmen Mehmed'e sordu:

— Geçen derste yine sana sormuştum, «Omurgalı hayvanlar» dersem ilk aklına gelen şey nedir?

— Geçen derste cevap veremeyip sınıfta kaldığım.

ZARARLI

Öğretmen:

— İnsanlara en faydalı ağaçlar hangileridir?

Çocuk:

— Faydalısını bilmem ama zararlılarını gösterebilirim.

Öğretmen — Nerede imiş bakalım şu ağaçlar?

Çocuk — Bizim bahçedeki erik ağacı ile dut ağacı, ikisinden de düştüm!

■

KARŞI SAYFADAKİ BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

Büyük bir dâva halledecekmiş gibi uzun uzun düşünmeğe hacet yok. Herşeyden önce bilmecenin verilişine dikkat etmek lâzım: Öküz süt vermez ki, paylaşmak meselesi çıksın!

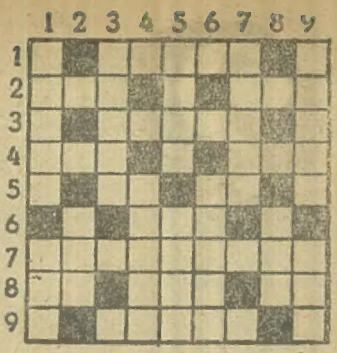

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Kısa boylu, elbise gözü. 2 — Bir sayı. 3 — Bataklıkta bulunur. 4 — Bir kız ismi. 5 — Eski zamanın tırnak cilâsı, erkek. 6 — Tozla taneyi ayırma. 7 — Küçük hastane. 8 — Ağızda bulunur. 9 — Yazı yazmağa yarar, uçan hayvan.

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir göz rengi. 2 — Bir kadın işi, bir göz rengi. 3 — Yemişçi. 4 — Çok büyük, birlikte. 5 — iBr nota, asker. 6 — Tüccarın sattığı. 7 — Züğürt. 8 — Benzer, isim, bir işaret sözü. 9 — Deri kuşak.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	■	K	I	R	A	V	A	T	■
2	K	Ü	L	■	L	■	K	Ü	T
3	A	R	I	■	A	■	A	N	A
4	K	E	K	■	Y	■	R	E	T
5	■	K	■	T	■	S	■	L	■
6	B	■	K	Ü	L	A	H	■	D
7	A	L	A	N	■	L	A	P	A
8	R	■	F	E	N	E	R	■	M
9	O	R	A	K	■	P	A	L	A

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

■

GEÇMEK

Bir pazar günü Erman'lar araba ile kıra gezmeğe gidiyorlardı. Erman da arabanın yanında oturuyordu. Arabayı arabacı sürüyordu, ama kamçısı Srman'ın elindeydi.

Bizim küçük ikide bir:

— Aman arabacı, hızlı gidelim, şu önde giden arabada arkadaşlarım var, onları bir geçelim, diye zıp zıp zıplıyordu.

Bunun üzerine babası:

— Senin hep böyle şeyler hoşuna gider! dedi. Bir de şu sınıfta geçmeğe heves etsen!

MERAKLI Bahisler

İnsan vücudündeki organların ağırlıkları

Beyin: 1.400 gram
Kalb: 300 gram
Akciğerler: 1.175 gram
Karaciğer: 1.600 gram
Böbrekler: 300 gram
Kaslar: 30.000 gram
İskelet: 11.500 gram
Dalak: 170 gram

Vaşington'da hayvanat bahçesinde, 1934 senesinde ölen bir Afrika gorilinin beyni 466,6 gram ağırlığında idi.

En hafif, normal insan beyni 1.100 gram ağırlığındadır.

Bir yavru goril beyninin ağırlığı, ortalama olarak 319 gramdır.

Tartılan 11.000 beyin arasında ortalama olarak erkek beyinlerinin ağırlığı 1:361 gram, kadın beyinlerinin ağırlığı ise 1.290 gram olarak tesbit edilmiştir.

Dünyanın en kalabalık yaratıkları:

Dünyamızda binlerce türlü canlı yaşar. Bunların içinde en başta gelen insandır. Sonra hayvanlar, bitkiler, böcekler gelir. Fakat acaba bunların içinde en kalabalık olan hangi gruptur? Bu hiç aklınıza geldi mi?

İnsanların sayısı iki milyardan pek fazla değildir. Diğer canlıların yanında insan en az olanıdır. Hayvanlar insan-ardan daha fazladır. Böcekleri ise saymağa kalksak bildiğimiz sayılar buna kâfi gelmez. Dünyanın en kalabalık yaratıkları böceklerdir. Okadar kalabalıktırlar ki, dünyada yaşayan bütün insanları, hayvanları, kuşları, denizlerdeki bütün balıkları ve sâk böceklerin sayısı yanında diğer canlıları bir araya toplayine hiç kalır.

Hayat nerede varsa orada muhakkak böcek vardır. Hele vahşî memleketlerde, Afrikanın, Asya'nın ve diğer kıtaların insan ayağı az basmış yerlerinde, daha cinslerini bile bilmediğimiz milyonlarca böcek vardır.

Böceklerin bu kadar çok olmalarının bir sebebi de çabuk ve kolay üremeleridir. Öyle böcekler vardır ki, yüzlerce, binlerce yumurta bırakırlar. Ve bu yumurtalardan, zamanı gelince, binlerce böcek birden çıkar.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1959

Türkiye'de şimdiye kadar böyle bir yazlık hazırlanmadı

yazlığı

Birkaç haftaya kadar

ÇIKIYOR!

Baştanbaşa resimli yüzlerce mevzu

Az miktarda basıldığı, ikinci baskısı da yapılamıyacağı için bayilerinize şimdiden sipariş etmeyi ihmal etmeyiniz.

DÖRT TANE 6 RENKLİ TABLO

200 Sahife

BUNU DUYDUNUZ MU?

GEYİK CİNSİ, DÜNYANIN BÜTÜN TARAFLARINA YAYILMIŞ BULUNAN YÜZDEN FAZLA AKRABAYA SAHİPTİR. ÇOK İNCE OLAN KOKU ALMA HİSSİ, GEYİĞE KİLOMETRELERCE UZAKTAN GIDASININ VE DÜŞMANININ YARDIĞINI HABER VERİR

YABANCILARIN MEMLEKETİNİZ HAKKINDA DÜŞÜNDÜKLERİNİ DEĞİŞTİRMEK SİZİN ELİNİZDEDİR...

MİLANO'DA EVLER, YEMEKLİK MANTARLAR GİBİ YERDEN BİTERLER..

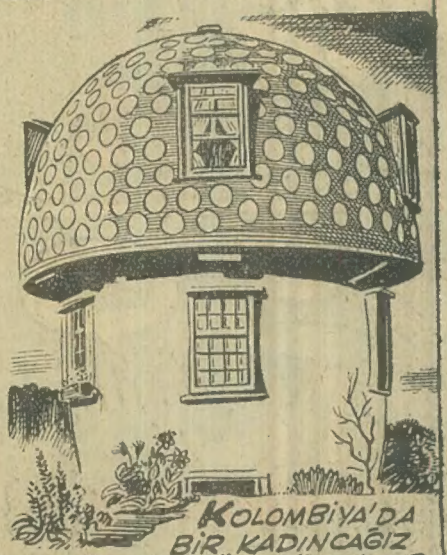

KOLOMBİYA'DA BİR KADINCAĞIZ ÇOK ÜZGÜNMÜŞ.. ÇÜNKÜ HIRSIZLAR KAPISININ ÖNÜNDEKİ BÜTÜN ÇİMLERİ ÇALMIŞLAR----

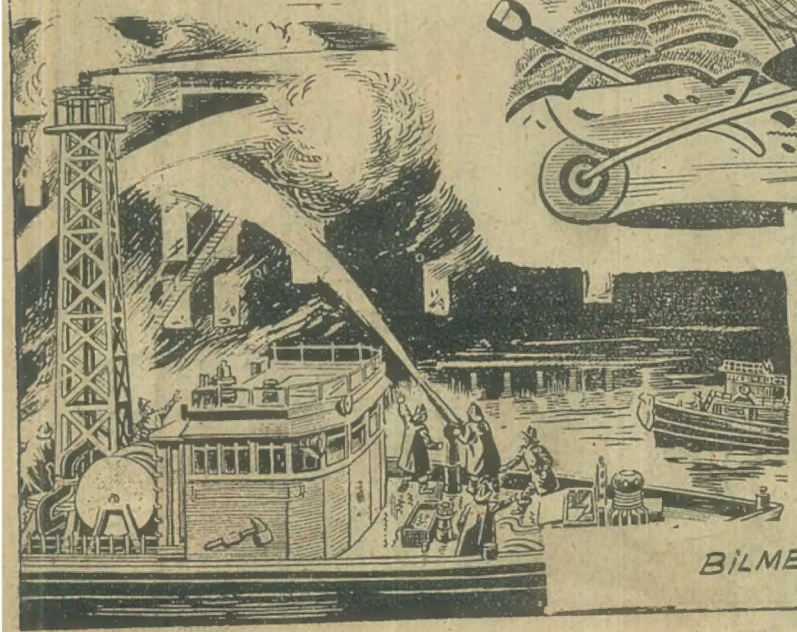

SON MODEL AMERİKAN İTFAİYE GEMİLERİ REKOR SAYILACAK KADAR KISA BİR ZAMAN ZARFINDA ADETA MİNYATÜR BİR SU BASKINI MEYDANA GETİREBİLMEKTEDİRLER---
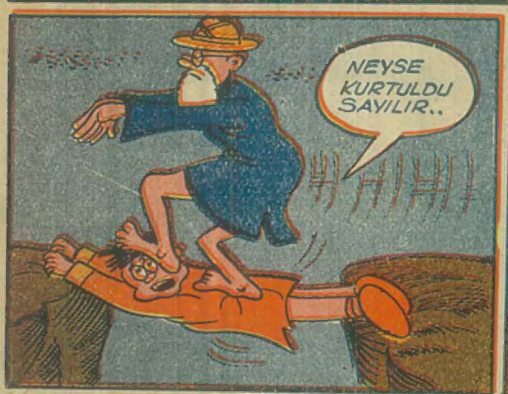
YAMAN İZCİ İLE KABASAKAL AMCA